

Sygn. akt: I C 466/22 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 17 lutego 2023 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w T.

przeciwko R. K.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w T. na rzecz pozwanego R. K. kwotę 1.817zł (tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 466/22

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w T. wniosła przeciwko pozwanemu R. K. pozew o zapłatę kwoty 8.762,91 zł. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 grudnia 2021 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazano, że powód zajmuje się m.in dystrybucją paliw gazowych za pomocą sieci gazowej bezpośrednio do odbiorców końcowych. Przedmiotowe roszczenie dotyczy opłaty z tytułem nielegalnego poboru gazu przez stronę pozwaną. Powód wyjaśnił, że za nielegalne pobieranie paliwa uważa się pobieranie paliwa bez zawartej umowy lub z całkowitym lub częściowym pominięciem układu pomiarowego, lub poprzez ingerencję w układ pomiarowy mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez ten układ. Według powoda, przesyłał on gaz do lokalu strony pozwanej na podstawie umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego zawartej z (...) sp. z o.o. jako sprzedawca gazu. Ww. umowa uległa rozwiązaniu, a rozwiązanie umowy zostało poprzedzone postępowaniem z art. 6b ust 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne. W wyniku rozwiązania umowy wystąpiła różnica stanów gazomierzy na dzień rozwiązania umowy i dzień demontażu gazomierza/dzień podpisania nowej umowy. Zgodnie z taryfą (...) ilość gazu nierozliczona w ramach umowy jest kwalifikowana jako nielegalny pobór gazu. Powód wyjaśnił, że operator nalicza opłatę za nielegalny pobór gazu zgodnie z art. 3 pkt 18 i art. 57 ust 1 pkt 1 ww. ustawy. par. 43 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi oraz Taryfą P. (...) sp. z o.o. w T.. Powód wystawił na

rzecz pozwanego notę obciążeniową nr 8120094104 z dnia 10 grudnia 2021 r. z tytułu opłaty za nielegalne pobieranie paliw gazowych. Pomimo wezwania do zapłaty pozwany nie uregulował należności.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Jego zdaniem powód bezzasadnie obciążył go żadaną kwotą, albowiem brak jest jakichkolwiek przesłanek, by uznać że dopuścił się on nielegalnego poboru gazu. Wyjaśnił, że w dniu 28 maja 2021 r. zawarł umowę najmu budynku zlokalizowanego przy ul. (...) w C.. Wraz z umową został sporządzony protokół zdawczo-odbiorczy, w którym uwzględniono m. in bieżący stan licznika gazowego. Z uwagi na sprawy organizacyjno-techniczne, wprowadził się i zamieszkał dopiero w lipcu 2021 r., a paliwo zostało wykorzystane tylko i wyłącznie do celów ogrzewania pomieszczeń piecem gazowym w ramach systemu OC. Podkreślił, że od 28 maja do 30 października 2021 r. piec gazowy nie był wykorzystywany ze względu na sprzyjające warunki atmosferyczne i posiadanie dodatkowego źródła ciepła w postaci ogrzewania kominkowego. W związku z powyższym był on przekonany, że pobór paliwa gazowego jest legalny i rozliczany na podstawie wskazań licznika, tym bardziej że nic nie sugerowało, że mogło być inaczej. Ponadto pozwany był przekonany, że właściciel nieruchomości posiada stosowaną umowę i koszty pobranego gazu zostaną uregulowane bezpośrednio z nim. Z posiadanej przez niego wiedzy wynikało, że zakończenie umowy powinno skutkować demontażem urządzenia pomiarowego w punkcie poboru i uniemożliwieniem poboru gazu, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Wyjaśnił, że gdy dowiedział się o postępowaniu w sprawie o przywłaszczenie licznika przez właściciela, niezwłocznie wyjaśnił sprawę, tym samym zawarł w dniu 6 grudnia 2021 r. stosowną umowę i zadeklarował uregulowanie należności za wykorzystane paliwo gazowe od stanu z protokołu zdawczo-odbiorczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 maja 2021 r. pozwany R. K. zawarł umowę najmu domu mieszkalnego jednorodzinne, którego właścicielem jest R. i A. S. zlokalizowanego przy ul. (...) w C.. Wraz z umową został sporządzony kompleksowy protokół zdawczo-odbiorczy, w którym uwzględniono m. in bieżące stany liczników. Pozwany uzyskał informacje, że powinien zawrzeć umowy dot. dostarczenia mediów. W nieruchomości był założony licznik na gaz. Pozwany nie uzyskał informacji, że umowa na pobór gazu jest zakończona, że powinien zostać zdemontowany licznik i założony nowy.

Bezsporne

W dniu 31 maja 2021 r. dotychczasowy najemca ww. budynku K. R. rozwiązała umowę o dostarczenie paliwa gazowego. Po zakończeniu umowy powód wystawiał polecenia monterskie kierowane do K. R..

bezsporne, zlecenie k. 17, 19, 20

Do wynajmowanej przez siebie nieruchomości pozwany wprowadził się i zamieszkał w lipcu 2021 r. Dom ogrzewany był za pomocą gazu, który wykorzystany był tylko i wyłącznie do celów ogrzewania pomieszczeń piecem gazowym w ramach systemu OC. Od 28 maja do 30 października 2021 r. piec gazowy nie był wykorzystywany ze względu na sprzyjające warunki atmosferyczne i posiadanie dodatkowego źródła ciepła w postaci ogrzewania kominkowego.

bezsporne

Pozwany w listopadzie dowiedział się o postępowaniu w sprawie o przywłaszczenie licznika założonego ww. nieruchomości, w związku z czym rozpoczął czynności mające na celu wyjaśnienie sprawy. W dniu 6 grudnia 2021 r. zawarł umowę o dostarczenie paliwa gazowego, a w dniu 8 grudnia 2021 r. zdemontowano dotychczasowy licznik, ustalono stan licznika na 11222 i założono nowy licznik. W protokole sporządzonym w dniu 8 grudnia 2021, a opatrzonym datą 28 maja 2021 r. stwierdzono stan licznika r. na 28 maja 2021 r. - 10465,199,

bezsporne, zlecenie k. 18, pismo powoda k. 105

W dniu 10 grudnia 2021 r. pismem z dnia 10 grudnia powód poinformował pozwanego o stwierdzeniu nielegalnego poboru gazu w lokalu znajdującym się w C. przy ul. (...).

bezsporne, ponadto pismo k. 14

Komenda Powiatowa Policji w C. prowadziła dochodzenie w sprawie przywłaszczenia licznika gazu na przedmiotowej nieruchomości, które zakończyło się umorzeniem postępowania.

bezsporne, ponadto pismo k. 102

Sąd zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy podkreślić, że ocena zgodności z prawdą twierdzeń powódki następuje na podstawie materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. Nie budzi wątpliwości, że obowiązkiem strony powodowej jest dołączenie do pozwu dowodów, które umożliwią Sądowi weryfikację jej twierdzeń. Z treści art. 3 k.p.c. wynika obowiązek stron i ich pełnomocników do przedstawiania dowodów istotnych w sprawie.

Zdaniem Sądu brak było podstaw do ustalenia stanu faktycznego umożliwiającego uwzględnienie powództwa. Powódka przedstawiając stan faktyczny wskazała, że doszło do nielegalnego poboru gazu przez pozwanego, albowiem w wyniku rozwiązania umowy wystąpiła różnica stanów gazomierzy na dzień rozwiązania umowy i dzień demontażu gazomierza w dniu podpisania nowej umowy. Zakwestionowanie przez pozwanego zasadności roszczenia oraz zakwestionowanie stanu faktycznego przedstawionego przez powódkę wymuszał przeprowadzenie postępowania dowodowego.

W niniejszym postępowaniu zastosowanie mają przepisy ogólne dotyczące przedkładania przez strony dowodów, w tym ww. art. 3 k.p.c. i art. 6 k.p.c. Podkreślenia wymaga fakt, iż to strona powodowa powinna udowodnić, że określone roszczenie, żądanej wysokości jej przysługuje. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi określone dla siebie skutki prawne, tym bardziej, że ciężar dowodu pozostaje w ścisłym związku z problematyką procesową dowodów. Sąd tylko wyjątkowo winien ingerować w przebieg postępowania dowodowego dopuszczając dowody z urzędu, które to uprawnienie wynika z treści przepisu art. 232 k.p.c. Zgodnie bowiem z przyjętą linią orzecznictwa obowiązek wskazania dowodów, potrzebnych dla rozstrzygnięcia sprawy, obciąża przede wszystkim strony (por. wyrok Sądu Najwyższego z 24 października 1996 r., III CKN 6/96, OSNC 1997/3/29). Nie budzi wątpliwości, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. SN wyrok z dnia 22 listopada 2001 roku, sygn. I PKN 660/00).

Zgodnie z treścią art. 210 § 2 k.p.c. każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych. Strony obowiązane są przedstawiać stan faktyczny, z którego wywodzą swoje prawa i obowiązki, a które stanowią dla sądu merytoryczną podstawę rozstrzygnięcia. Strona ma obowiązek złożyć oświadczenie co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych. Ich niezłożenie pociąga za sobą możliwość przyjęcia przez sąd, iż fakty objęte tymi twierdzeniami zostały przez stronę przyznane (art. 230 k.p.c)

Powódka w niniejszej sprawie domagała się roszczeń z tytułu nielegalnego poboru gazu. Bezspornym był fakt, iż w lokalu położonym w C., przy ul. (...) doszło w okresie dochodzonym pozwem do nielegalnego poboru gazu w rozumieniu art. 3 pkt. 18 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. „Prawo energetyczne” (t.j. Dz. U. z 2012 r. nr 1059 z późn. zm.). Poza sporem pozostała również okoliczność, że pozwanego do dnia 6 grudnia 2021 r. nie łączyła ze stroną powodową umowa o dostarczanie paliwa gazowego do powyższego lokalu mieszkalnego. Zasadniczą kwestią sporną była okoliczność, czy pozwanego zasadnie obciążono opłatą za nielegalny pobór gazu. Pozwany posiadał tytuł prawny do ww. nieruchomości na podstawie umowy najmu, wcześniej prawo przysługiwało K. R., a właścicielem nieruchomości był R. i A. S..

Bezsporna była okoliczność, że licznik założono na wniosek K. R., która w maju 2021 r. wypowiedziała umowę, a licznik nie został zdemontowany. Bezsporna była również okoliczność, że do listopada 2023 r. pozwany nie pobierał gazu, albowiem nie miał takiej potrzeby. Dopiero w listopadzie podjął czynności mające na celu uruchomienie pieca CO. W ocenie Sądu bezsporne były również okoliczności, że pozwany nie uniemożliwił udostępnienia licznika pracownikom powoda, albowiem nie był o tym informowany i nie był do tego wzywany.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na przedłożonych przez strony dowodach oraz okolicznościach przedstawionych przez pozwanego, które nie były kwestionowane przez powoda, w związku z czym zostały uznane przez Sąd za przyznane (art. 230 k.p.c.).

Wskazać należy, że definicję ustawową nielegalnego poboru zawiera art. 3 pkt 18 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. „Prawo energetyczne”. Za nielegalne pobieranie paliw lub energii oznacza pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

W niniejszej sprawie zasadniczą kwestią do rozstrzygnięcia było ustalenie, czy w świetle art. 57 ustawy „Prawo energetyczne” strona powodowa uprawniona jest do żądania od pozwanego zapłaty za nielegalny pobór gazu. Zgodnie powołaną regulacją prawa energetycznego w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności.

W związku z powyższym pozwany może zwolnić się od odpowiedzialności w przypadku, gdy nielegalne pobieranie paliw wynika z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Mając na uwadze powyższe wskazać należy, że zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wykazuje, że brak jest podstaw aby obciążyć winą pozwanego z tytułu nielegalnego poboru gazu do przedmiotowej nieruchomości.

Zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1) i 2) ww. ustawy dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji. Podkreślić należy, że z materiału dowodowego w niniejszej sprawie wynika, że pozwany umowę najmu nieruchomości zawarł w maju 2021 r., zgodnie z informacją uzyskaną od właściciela zawarł umowy na dostarczenie wody, energii elektrycznej. Do listopada nie korzystał z gazu, albowiem nie był on mu potrzebny. Czynności z tym związane zaczął podejmować w listopadzie w celu sprawdzenia i uruchomienia pieca CO. Z uwagi na fakt, że licznik związany dostarczeniem gazu był podłączony, a od maja 2021 r. nikt z nim się nie kontaktował i nie informował go, że licznik dotyczy umowy zawartej z poprzednim najemcą, to w ocenie Sądu uzasadnione i usprawiedliwione było jego przekonanie, że licznik założony jest legalnie. W jego przekonaniu licznik założony był na podstawie umowy zawartej z właścicielem nieruchomości, z którym będzie zobowiązany się rozliczyć, po upływie miesiąca. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego w ocenie Sądu pozwany przejmując w posiadanie nieruchomość nabył w posiadanie nieruchomość wraz przyłączem gazu, a tym samym usprawiedliwione było jego przekonanie, że ma obowiązek rozliczać się zgodnie ze stanem licznika z właścicielem nieruchomości.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z faktu, że pozwany nie miał zawartej umowy o dostarczanie paliwa gazowego i paliwo to pobierane było w lokalu będącego w posiadaniu pozwanego, a tym samym jest on odpowiedzialny za pobieranie paliwa gazowego na potrzeby najmowanej przez niego nieruchomości. Zdaniem Sądu doszło do nielegalnego poboru gazu, jednakże nastąpiło to bez winy pozwanego, albowiem nie może być on obciążony, że powód nie dokonał swojego obowiązku zdjęcia licznika po zakończeniu umowy z K. R.. W ocenie Sądu nie ma usprawiedliwienia na brak podejmowania czynności związanych z zakończeniem umowy z K. R. i niezdemontowania licznika przez okres ok. 6 m-cy. Powód w jakikolwiek sposób nie wykazał, że był pozbawiony możliwości demontażu

licznika z winy pozwanego, w związku z czym Sąd oddalił powództwo w przedmiotowej sprawie. Podkreślić należy, że dyspozycje dot. demontażu licznika wysyłane były tylko i wyłącznie do K. R. (dowód dyspozycje k. 19-20).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i § 2 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądzając od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 1817 zł , na które składa się 1800 zł kosztów zastępstwa procesowego i 17zł tytułem kosztów opłaty od pełnomocnictwa.